

Mogens Paahus
Følelsernes filosofi
Aalborg Universitetsforlag
192 sider

Forfatteren er denne gang lykkedes med en bog, der er spot on, dejlig letlæselig, meget vedkommende, engageret, og som i forståelse og sproglig elegance distancerer sig væsentligt fra nogle af hans tidligere udgivelser.

Gennem cases i romaner og en cementering og fastlåsning af eksempelvis begrebet kærlighed får vi hans, meget kompetente, vurdering af og holdning til, hvad menneskers nuancerede følelsesliv består af. Og at man i kærligheden selv har mulighed for at blive levende ved at kaste sin kærlighed på et andet individ.

Paahus sammenfletter sin egen forskning indenfor følelseslivet med en lang række eksempler på litteraturens tilgang til følelser, hvorfor læseren så at sige får dobbelt op for pengene. Vi finder dybder i litteraturen, og vi ser, at kærlighedens væsen er en urkraft betinget af et levende væsens specifikke egenskaber. Psykologer vil sige, at vi projicerer vor egen side over i et andet menneskes tilsvarende side.

Paahus giver sig i bogen af med at modernisere sine udgivelser og måske endda holdninger ved at bruge og henvise til navne som Brinkmann, Lady Diana, Prince og David Bowie. Det er i hvert fald mere positivt salgbart, idet mange af os har en paratviden om disse mennesker, og ved at indflette dem i sin nye bog bidrager han til den moderne verdens opfattelse af både kroppens rolle i sorgen, og at tilværelsen ganske enkelt er blevet fattigere ved en anden persons død. Og at det må man bestemt ikke underkende, omend der må skelnes, mener Paahus, mellem sorgen over en yngre og en ældres død.

Forfatteren er rigtig god til at definere ord og skriver af karsken bælg om noget så forskelligt som livsLYST, livsMOD, livsHÅB og livsGLÆDE og animerer dermed til, at selv om tilværelsen byder på alskens facetter, der ligner hinanden, også følelsesmæssigt, så er de ofte mere forskellige, end de er ens. Hvilket igen får tankerne hen på, at selv om to forelskede i begyndelsen kan synes betaget af deres ensartethed, så er det lige så vigtigt fra begyndelsen at anerkende, at man er to vidt forskellige individer.

Vi vil mene, at den nye bog er en af de bedste, vi har læst fra Paahus. Fordi den skelner så meget og kommer så vidt omkring og redegør for, hvordan man når fra punkt A til punkt B i følelseslivet. Blufærdighed, skam, faderkærlighed, stemthed, livstrang, selvudfoldelsestrang, vitalitet og kraftfuldhed. For bare at nævne nogle af de punkter, forfatteren tager fat i, og denne gang på en måde, som også vil tiltale folk, der ikke nødvendigvis vanligt færdes i akademiske kredse. Men som af natur blot er nysgerrige efter at vide, hvorledes det allerinderste følelsesliv

præger den retning, vi som mennesker tager.

Godt gået.